

# БЮЛЕТИН № 3.

Издава д-то на Македонската емиграция в Пловдив.

ИЛИЗА СЕДМИЧНО  
Годишен абонамент 50 лв.

Адрес: Редакция „Бюлетин“  
ул. Май № 7 Пловдив

Отделен брой 1 лв.

## Едно политическо мошеничество.

Ниоийският договор е едно насилие над побелена България. Покр ѝ многото клаузи, които целят да омаломощат страната в економическо, финансово и военно отношение, има един член прокаран специално с цел да се ликвидира окончателно с националните претенции на България, вжн от сегашните ѝ граници. По силата на тоя член дава се известен срок на българите, населяващи оная част от Македония, която остана в гржцка територия, да решат ще останат ли да живеят в пределите на гржцкото царство, или ще емигрират в България. В първия случай те обезателно трябва да преминат в лоното на гржцката църква и да декларират, че са чисти **елени**, макар и **«вургарофони»**, като сжщевременно се постараят постепенно да

заместят в семействата си българският език с гржцки. Вжв вторият — те са длжжни веднага да напуснат страната, след като им бждат отчуждени имотите и оценени от гржцката държава. Този член се отнася главно за останалите бжлгари в Леринско, Костурско, Воденско, Ечиедже-вардарско, част от Гевгелийско, Кукушко и Дойранско, дето българското население е компактно и дава чист български колорит на страната.

Ние разбираме Венизелос, когато е настоявал да се прокара този член, защото с него се денационализира източна и средна Македония, но мжчно може да се разбере лекотата, с която делегатите на България са го приели, защото до колкото си смомняме, по него никаква опозиция не се



направи нито от страна на Тодоров, който преговаря, нито ник от страна на Стамболийски, който подписа договора.

Абнегцията по тези въпроси на българската държава е явна, като се знае, че тя изправя и друг гоф: българската държава позволява на своето сръбско — Изпълнителния Комитет на македонските братства — да подаде един меморандум с името "на македонската емиграция тук, в който между другото се искаше гърцкото правителство да изплати оставените покрити и непокрити имоти на починали българи, които в България когато и да било. Гърцкото правителство пренебрегна найголема готовност това искане, защото схвана, че един такъв изключителен договорен член, за един изключителен член на българите от Македония и без да си всички българи от Гърция, Македония, лични и без да окончателно с един отсен за Гърция въпрос, каквото е въпроса за претенциите на българското мезинство в Гърция Македония. Такова мезинство вече не ще съществува в Македония остава гърца *de pur sang*,

Процеса на гърците от българите от гърца Ма-

кедония продължава напоследък с усилен темп, а за да се постигне по-скорошната ликвидация, назначената по Нийокия договор ликвидационна международна комисия също е усилила своята дейност. Като се дажда привършено всичко до края на тази година, за да може колкото е възможно по-скоро да се обезлюи Македония, в какъвто случай тя ще представлява изключително сръбска целост. Вече българското правителство подканя за в срещат македонските българи да подхванат раздвоените декларации, като заявява, че в противен случай онези, който не подде декларация в определения срок за отчуждаване на имотаму, ще изгубят след това всякакви права над него. Това своеволие разполагане с имотите на българиците от страна на Българската и Гърцка държави е изключително. Ние не имаме достатъчно силни сили, а които да поредим техните действия на тях дестинацията да третира един въпрос, който е въпрос от тяхната компетенция. Ако Гърцката държава има някакви интереси в това отношение, какви е интереса на българската държава? Неужели България





## Резолюция:

Днес, 27 Февруари 1921 год. Македонската емиграция, живуща в Пловдив и околността, свикана на общо събрание за събсъждане въпроса по пожелване раздадените от бюрото по настаняване на бежавците декларации, като взе пред вид;

1. Че подаването на въпросните декларации не е само един акт на финансова сделка или ликвидационна сметка, а по-скоро един чисто политически въпрос, с който се цели преди всичко да се санкционира един произвол, едно насилие, една дълбока социална и политическа неправда;

2. Че тази неправда е извършена от случайни завоеватели и подкрепена от некакви междудържавни конвенции, при изработването на които най-непосредствено заинтересуваните не са взели участие;

3. Че Македонското население, живущо в оная част от Македония, която е окупирана днес от Гръцката държава, не е било допитано, нито пък е давало съгласието си да контракуват две държави за негова сметка и следователно нито българското правителство, нито пък гръцко-

то не са били опълномощени да уреждат помежду си един въпрос, който засяга само Македонското население и никого друг;

4. Че дори и принципа на клаузата за малцинствата не може да се приложи в дадения случай, защото не населението в Гръцка Македония съставлява малцинството в тая страна, а тжкмо неговите настоящи господари;

5. Че емиграцията от Гръцка Македония не е напустнала Родината си доброволно, с цел да се изсели окончателно в други страни, а е емигрирала и продължава да емигрира вследствие непоносимия политически режим, упражняван от неканени гости и следователно смета себе си за *политическа емиграция*;

6. Че същата тази емиграция, далеч от мисълта да се прости с родното пепелище, счаква, макар и в изгнание, случаят когато ще може да се завърне по домовете си при обстановка, в която ще се чувствува пълнен господар в политическо и стопанско отношение;

7. Че с подаването на декларации за изплащане на имотите ни, Гръцкото



правителство цели да ликвидира окончателно с неприятния за него Македонски въпрос, като отнема по такъв начин моралното, политическо и юридическо право на македонците емигранти да се завърнат когато и да било в Родината си и заживеят у дома си, като единствени господари над себе си;

8. Че Българската дър-

#### Р е ш и :

1. Заявява пред обществената съвест на цивилизованото човечество, че бежанците от Гръцка Македония, дето и да се намират те в настояще време, съставляват една политическа емиграция, осъдила себе си на изгнание, следствие на непоносимия политически режим в своята Родина.

2. Подчертава желанието си да се върне в своята страна щам бжде премахнато там чуждото господство и се утанови един режим на свободно самоуправление. //

3. Порицава Българското правителство за дето си е присвоило правото на опекунство и третира с Гръцката държава един въпрос, който е въвн от компетенцията и на двете държави //

4. Обръща вниманието

жава, която винаги се е ръководила в своята външна политика от чисто империалистични стремежи, глупаво прикривани зад националния принцип, днес идва — доброволно или не, за нас това е безразлично — да става съучастник в едно политическо мошеничество, какъвто е случаят с въпросните декларации.

на цивилизования свет върху факта, че в Македония въпрос за малцинства не съществува и ако има такъв, той се конкретизира само в числеността на пришеците случайни завоеватели.

5. Заявява, че не признава никаква смесена гръцко българска или обоевропейска комисия, която си поставя за задача да ликвидира с имотите на изгнаниците македонци.

6. Упорито поддържа своето решение да не се подават никакви декларации с или без уговорки.

7. Апелира към всички македонски и тракийски изгнаници да се не поддават на искусно скроената примка, с която явно се гони целта да се отнеме окончателно възможността на всеки Македонец и Тракиец



не само да се завърне когато и да било в бащиния край, но дори и да мисли за това.

8. Обржца вниманието на членовете пред тавиелите на великите държави в поменатата смесена комисија, че те неволно стават орждия на хитро скроения план за окончателното закрепване чуждото господство в Македонија, който план е типичен израз на

подла византийщина и ориенталска простащина.

9. Заклеймява с печата на предателството всеки емигрант М келонец или Тракиец, който биде подан декларация за отчуждаване на имота му и го нивергва из своята среда.

10. Показва свободната и честна преса да даде широка гласност на настоящата резолюция.

От бюрото.

## Бежанците и Пловдивската община.

Съветот при Пловдивската община решил, в онзи деншиноги си заседание да бидат раздадени 36 парцела земя, нахалише се в квартала Столипиново, на бедни Пловдивски грждани — земледелци. Това решение на Пловдивската общински съвет е добро, но то не ше да биде още по добро ако съветот бе решил да бидат раздадени на безимотните всички свободни и годни за култура земји от Пловдивската община.

Тогва, може би, биде се вродили бежанците от Македонија и Тракија, които от години не сме изнемогват, лишени от ежам жноста да работат при наличиоста на толкова свободни имоти — частни и общински.

Законот за заселване на бежанците фактически е суспендиран и държавата си ома ржцето по то-

зи вжпрос като Пилат Понтийски. На много места обаче общините сме се погрижили да намерят подлен и дадат земя за обработване на македонските, тракийски и добруджански бежанци. В това отишение Пловдивската община нищо не ваправи. Иобщото ни-кога и в нищо не се е погрижила за нещастните изгнаници. Нейното нехайство конкурент еже онова на държавата, а колчем дойде случай да се използва божница ва вабрна цели — всички партии, които са представени в общинскиот съвет — не въздукаат да се дадат да демагогствуват и да бещават за нива планови. Пловдивската община има едни джлжкжм бежанците шо живеат тук и ние не искам от нея да прави жест на великодушие и бла одо лание, а често и просто да изпжани сви джлжг.



## Настаняването на бежанците.

Известно е на емиграцията, че има гласуван специален закон за настаняване о и, за приложението на който е изтоврено бюро то за бежанците в София и околийските комисии в градовете. Обаче, законът не изпълнява още, и бежанците с редки изключения не настанявани, гласува се законът за Т. П. Собственост, който е в сила от 12 май миналата година и който, според тълкуването на Върховния Административен Съд, отменявал закона за бежанците в който властите му постановили, а именно: отнема се правото на околийските комисии за бежанците да отчуждават и раздават земи за селскостопанство като с това се въздържана Дирекцията за Т. П. Собственост. Не е ясно дали околийските комисии запазват правата си за отчуждаване парцели за постройка на жилищни помещения.

Ний интересното в случая е, че околийските комисии за бежанците, не са били известени на време за анулирането на закона и са продължавали своята работа без да вед зареат, че всичките им протоколни решения за отчуждаване земи са излишни, безполезни и предварително осъдени на пропдане.

Това до днес не е направено. Положението на бежанците е неопределено. Те знаят, че има специални органи, които се гри-

жат за настаняването им, и от тях чакат облекчение на своята участ, а в същност тези органи отдавна са били лишени от мандата да ги настаняват и оземяват.

По голема подигравка с участва бежанците може да има. Не от по рано видяхме, че нищо няма да излезе от проговорения закон за настаняването на бежанците, и че това бе прах в очите на наивниците, които верваха, че държавата ще положи майчини грижи за облекчение страданията на 20 000 голтаци и скитници. Днес това се потвърждава от самата действителност която е: че от 12 май 1921 г. и формално и фактически не съществува никакъв закон за бежанците, а следователно и функциите на околийските комисии, делегати, съветници и пр. са анулирани.

По този въпрос ние ще се повърнем пак а сега още един път обръщаме вниманието на всички бжжанци би и те от Македония, Тракия, Дубружа или Цариградско да престанат да се надеждат на държавата и на обещанията на всевъзможните политически партии в България и ние да се погрижат за своята собствена съдба, като се вярдат кой както може и докато може. Обещанията на държавата, партиите и благотворителните дружества — всичко това е вятър. Цървата



лже, вторите демагогствуват а третите кощунствуват с мизерията на нещастните изгнаници.



### Автономия или блжф.

В Политическия двубой между Франция и Англия пак се заговори за автономията на Тракия Мнозина мислят вече, че тази автономия е в кърпа вжрзана и си стягат бохчите да тржнат към обетованата земя.

Нека не се забравя, че тѣй наречения Источен вжпрос, към който спада и вжпроса за Тракия, винаги е служил като средство, чрез което са се балансирани политическите комбинации между голямите джржави. Автономията само на една чатс от Тракия, такава, как вато я предлага Франция е смешна работа. Ако политически тя бе вжвозможна, Франция не щеше да си вдигне парцалите от там преди две години. И днес ние имаме всички основания да мислим, че предложението на Франция касателно Тракия е направено за да може тя да добие една по-голна позиция при конференцията в Генуа срещу контра предложението на Англия и участието на сжветските делегати, което

сжвсем не е желателно за Франция на Бриана и Поавкаре.

Нека добрите тракийци не се радват много преждевременно, за да не бждат силно разочаровани отпосле. Франция блафира.

### Сжобщения.

Дружеството на Македнската емиграция в Пловдив с благодарност ще приеме помощи за усилване фонда на сп. «Бюлетин». От идущия брой се открива подписка за тази цел. Апелира се към добрата воля на всеки бежанец на всеки сжчувственик на бежанската кауза. Сумите да се изпрацат на посочения в списанието адрес.



Поканват се всички, до които са изпратени 1, 2 и 3 номера от «Бюлетина» за разпространяване да побжрзат и уредат сметките си, като сжщевременно сжобщат приблизително по колко екземляра да им се изпраца в бждаща.